

הלכה הלכות קדושת השם יג למשה קפא

ד מי שעסה בדפוס וכבש הפרעס על אנודל שלה ונדפס עליו קצת תיבות וכתובים ה' ה' מותר למחקם על ידי גרמא על ידי קטן:

ה' י' יש מי שאומר שאם כתב טמעת אותיות השם בכתיבה וגמר מהצתן בתפירה או שכל האותיות פחות מקצת מן אות אחד בכתיבה והשלים הטמעת בתפירה ומכל שכן אם כולו בכתיבה אך מקצת האותיות כתב בדיו ומקצתן בזהב או אות אחת מקצתו בדיו ומקצתו בזהב או כל אות ואות בנון אחרת אסור במחיקה:

ו שלשלת של זהב שחמקו עליו שם שדי"י אסור לישא אותו והמוכר מחויב לחזור ולקבלו ממנו דהוי מקה טעות ומותר להחזירה למוכר אף שחשוד למכרו לישראל אחרי"י דאינו מחויב לבזבז ממנו בשביל להציל אחרים ממכשול:

ז אשה שחלתה ויצאה דם מפיה ואמר אחד לכתוב על טמעה על ידי הסופר בכתב אישורית מדמה שם שדי"י אם האומר מוזהק לתלמוד חכם וירא שמים ה' יש שמתיר לשמוע לכולו:

ח י' יש מי שמתיר לציין סימני התשובות או הסעיפים בכל השמות שלום ואמת

ציון הספר וספר"ס (ח"ג ק"י טכ"ז) לומר לפנ"ש כנז"ח חו"ד (צ"י קל"ג) וע"כ הכרעתי לחסור למוחקי ואין לוקין עליה:

ה' מותר למחקם כיון דגרמא טרי ואף אם חסור מדכצנן וי"מ על ידי קטן הסחיר הנ"ל אפרים וזכרנו דהוי טלח צוקוואי אף שכתוב עם קלת חיצות וי"מ אין זה מקומו וגם לא נחכוון לקדשו וגם כיון שעשה זה כדי טלח יכנס לנ"ח הכסא ולנ"ח המרחץ להסיר חלילה ציון להסס הוי כמחק על מנת לחקן וכריכת סגוי שארז"ל קשה לומר זה ועוד דשם מיידי נכתוב על צצרו צמחכוון וטש"כ זכאן טהיר טלח צמחכוון מותר למוחקי ע"י גרמא טו"ו (תנינא ח"ג ק"י כ"ס):

י' יש מי שאומר הגה"ק מהר"ש שפירא צלוח"ס (ק"י ל"ג סק"ה):

י"ד דאינו מחויב עמו"א (יו"ד ק"י קנ"ז) וכלא הכי הוי רק גרס מחיקה ואפילו להכניס (יו"ד ק"י קפ"ו) דגם צדצנן מייסנין שאל יחזור וימכרנו יס

טו יש מי שמתיר הלכ"ט (ח"צ ק"י טד"י)

הדברה הלכות קדושת השם יג דמשה

הקדושים חוץ משם הוי"ה ולדבריו נראה דמותר להשתמש בכל השמות.
חוץ משם הוי"ה דפדט ולמספר השנה:

ו' י' יש מי שמתיר לכנס לבית הכסא בדברי תורה הכתובים בכתב משימא
דכל שאינו כתוב בכתב אשורי אם י"י שאסור לאברו ביד מכל מהם
אין בו קדושה ואם כי דבריו נכונים לדינא אף על פי כן טוב ונכון
להמנינם בכים הבגד או להניחם תוך המצנפת י"י ותפלות וכתבים
הכתובים בכתב אשורי שיש בהם שמות צריך ליתנם תיק בתוך
שלום ואמת

נשיאות כפים היא נשם המפורש, שאינו
משמעות חול, ע"כ אומרים שאותך
לצדך צירוף נעצו, דהיינו נשם המפורש
עכ"ד:

י' יש מי שמתיר, הרד"י (ח"ג סי'
תק"ג) מוצא מוסרשים (ח"ג סי'
שכ"ז) י"ע ש' דעניד עוצל נפשים
להניחם בחוץ המלכא, וכחז' דלפי
ההלכה גם נכתב אשורי אותה, אך
למעשה אחר רק נכתבים נשאר לשונות,
ועי"ש דאף אם חזירו עמו ויכול
לחנס לו שרי, ובסו"מ (חליחא מ"ח
סי' שכ"ו) כתב דאם דר"יחו מנח"ס
(פכ"ג מנח"ס) לכתובין נשאר לשונות
אין מליין מפני הדליקה, אין רחיה,
ועי' או"ח (סי' של"ד סי"ג ושנ"א סי' ק'
י"ז) וי"ו הדין דין אמת:

י"י שאסור לאברו ביד, ואף בכדי שלא
יצא לידי זלזולים אסור לשרפו, אך
לגזוז, חסדי לצונח"ל (יו"ד סי' ת"ח)
ונקטיע מחסדי נחר שצע צמח"א (סי'
קכ"ד קק"ט) ואם שאפשר שכוונתם רק
על ספרים הנכתבים או כדפוסים
צחותיות מונעת, אצל הנכתבים נכתב
ונשימא קיל בזה וי"ו מלשון הרד"י
שאסור לאברו ביד, נראה כדבריו, ואף
שאפשר בכדי שלא יצא לידי זלזולים
גם הרד"י יודה דשרי לאברו ולשורפו,
וי"ו נכון להחמיר לגזוז:

י"י ותפלות וכתבים, מלכודי י"ע (על
הלכודי סי' מ') נשם מחשד"ן
(צמח"ס)

פד"י, יען שמיניו משמעות חול נכונות
שדי, וכן בכל השמות חוץ נשם הוי"ה
שלין משמעות חול, ואם שנהלכה לנשם
(סי' ה' קע"ף כ"ז) הצחתי דברי
הנב"ח (יו"ד סי' קפ"ח מנח"ס)
שהקפיד על שחלבו על האברן פעל
לרון הקודש, אחד חלסי הלכות" לפרט,
שהיה צוין להשתמש נשם קודש לנשפס
נראה דלא פליגי כי שהלכ"ע הותר רק
נשם משמעות חול, כגון "אלקים"
ספירוסו שופט או דיין, אצל "אלהי
הלכות" דאי אפשר לפרשו רק על
הקצ"ה, צחות אסור:

אמנם צו"ש חוץ נשם הוי"ה, נראה
דח"ה שם י"ה ג"כ אסור
להשתמש בו, שהרי אינו משמעות חול,
וצחות נזכרו הפוסקים, וצמקוס י"ה
נרשם בכל מקום ע"ה כדי שלא להשתמש
נשם י"ה לנשפס, (ומה שליו"ע ע"י
צמקוס י"ה, נראה נשם דהוא לשון
לוחה, וע"כ הפכוהו לעצה):

ועי' סו"מ (רביעא ח"ג סי' ע"ה)
ספירוס נוסח הצרכה מנשכין
נשם נשיאות כפים שאותך לצדך צירוף
נעצו (לא נאלץ צמח"ס ועוס"ע אך
נרש"י צרכות י"א ע"צ וצח"ט פ"ה
דחמ"ד וצמקוס) וסכוונס דכל השמות
משמעות נשם לחול ג"כ, ועתה שליין
השם נקרא ככתיבתו רק נשם חלכ"י
שהיה משמעות חול חלכות וצרכות,
ולעמיד י"ה השם נקרא ככתיבתו, וכן

1234567

www
1234567
מחיר המספר

1234567